

प्रत्यादि

अपि च ।
 “अर्शनाभिहितो योऽथैः प्रत्ययै यदितन्तया ।
 प्रत्यय कारणं त्रूयात् प्रत्यवस्कन्तं हि तत् ॥”
 इति यत्वहारतत्त्वे द्विष्टिवचनम् ॥
 प्रत्यवस्थाता, [क्र] चि, (प्रतिपक्षतया अव-
 तिष्ठते इति । प्रति+अव+स्था+त्वं ।)
 शृङ्खुः । इति हेमचन्द्रः । ३ । ३६२ ॥
 प्रत्यवायः, पुं, (प्रत्यवायते इति । प्रति+अव+
 अव गतौ+वच् ।) पापम् । दुरदृष्टम् । यथा,
 “लक्ष्यं केचिदपातस्य द्विरत्यस्य प्रचक्षते ।
 अनुपर्णिं तथा चाचे प्रत्यवायस्य मन्तते ॥”
 रत्नकादशीतत्त्वे जावालवचनम् ॥
 प्रत्यवस्था, [न] पुं, (प्रतिरूपः अस्मा ।) गैरि-
 कम् । इति त्रिकारुषेयः ।
 प्रत्यवाह्य च, (अहः अहः प्रति । “नपुंसकादन्य-
 तरस्याम् ।” ५ । ४ । १०८ । इति टच् ।) प्रतिदिनम् । यथा, कुमारसभावे ।
 “गिरिश्सुपवचार प्रत्यवाह्य सा सुकेशी ।”
 प्रत्याकारः, पुं, (प्रतिरूपः खडगेन सदृशं आकारो
 यस्य ।) खडगकोपः । इति हेमचन्द्रः । ३ ।
 ४४७ ॥ खाप् इति भावा ।
 प्रत्याख्यातः, चि, (प्रति+आ+स्था+त्वः ।) दूरीकृतः । तत्पर्यायः । प्रत्यादिष्टः २ निरस्तः १
 निराकृतः ४ निकृतः ५ विप्रकृतः ६ । इत्य-
 मरः । १११४० । कृतिपुस्तके प्रत्यादिष्टेत्वादि-
 ज्ञोक्तमेकमधिकं दृश्यते तचाद्यचतुर्थं प्रत्या-
 दिष्टे । परत्युत्पूर्वं तिरकृते । इति तटीकासार-
 सन्तरी ॥ (यथा, महाभारते । १ । ५५४ ।)“
 “वौरेणाहं तथानेन त्वया वापि यश्चिनि ।”
 प्रत्याख्याता न जीवामि सब्दमेतद्ब्रह्मीति ॥”
 प्रत्याख्यानं, क्लौ, (प्रति+आ+स्था+भावे
 ल्युट् ।) निराकरणम् । तत्पर्यायः । निर-
 सनम् २ प्रत्यादेशः ३ निराकृतिः ४ । इत्य-
 मरः । १२१२१ ॥ (यथा, मार्कंखेये । ६१ । ७२ ।
 “प्रत्याख्यानादृहं न्द्रुत्यत्वं प्रत्यमाचार्यत्वा ॥”
 प्रत्यागमः, पुं, (प्रत्यागमनमिति । प्रति+आ+
 गम+अप् ।) प्रत्यागमनम् । फिरे आसा इति
 भावा । यथा,—
 “तीर्थयाचासमारम्भे तीर्थप्रत्यागमेषु च ।”
 इति प्रायचित्ततत्त्वम् । (यथा, हस्तिश्च भविष्यत्यन्वेनि । ३६ । २४ ।
 “किमर्थं द्रूहि विप्रेन । अस्मिन् प्रत्यागमो विव-
 वतः ।”) प्रत्यादिष्टः, चि, (प्रत्यादिष्टते सेति । प्रति+
 आ+दिष्ट+त्वः ।) प्रत्यादेशविशिष्टः । तत्-
 पर्यायः । निरस्तः २ प्रत्याख्यातः ३ निराकृतः ४
 निकृतः ५ विप्रकृतः ६ । इत्यमरः । १ । ११० ।
 प्रत्यादेशः, पुं, (प्रत्यादेशनमिति । प्रति+आ+
 दिष्ट+वच् ।) निराकरणम् । प्रत्याख्यानम् ।
 इत्यमरः । ३ । २ । ३१ ॥ (यथा, मेघदूते । ८६ ।
 “प्रत्यादेशादपि च मधुनो विस्तृतभूविला-
 सम् ।”

प्रत्यासा

प्रसङ्गनिवारणम् । इति कुलकमद्दः । यथा,
 मद्दः । ८ । ३४ ।
 “येन येन यथाङ्गेन स्तेनो शृणु दिवेष्टुते ।
 तत्तदेव हरेत्तस्य प्रत्यादेशाय पार्थिवः ॥”
 भक्तं प्रति देवानामादेशच्च ।
 प्रत्याभावः, पुं, (प्रतिगतमाभावमीषत-शब्दे
 यच ।) वातचाधिविशेषः । तस्य लक्षणमाह ।
 “विसुक्तपार्वत्यहृदयं तदेवामाशयोत्यतम् ।
 प्रत्याभावानं विजातीयात् कफयाकुलिनानिलम् ।”
 विसुक्तपार्वत्यहृदयं पार्वत्यहृदये विहाय जातं
 तदेवाभावानम् । कफयाकुलिनानिलं कफेनाव-
 रुद्वातम् ॥ * ॥ अथ तस्य चिकित्सा ।
 “प्रत्याभावाने समुत्पदे कुर्यात् वमनलहृते ।
 दीपनादि निमुक्तीत पूर्ववदस्तिकम्मे च ॥”
 इति भावधपकाशः ।
 प्रत्यालीढः, क्लौ, (प्रति+आ+लिह+त्वः ।) धन्विनां पादसंस्थानविशेषः । तत्रोहृस्य वाम-
 पादप्रसारं दक्षिणपादसङ्कोचः । इत्यमर-
 टौकार्यां भरतः । धन्विनामवस्थानविशेषः ।
 यथा,—
 “स्थात् प्रत्यालीढः सालीढः समं पादं तथापरम् ।
 वेशाखं मण्डलचेति धन्विनां स्थानप्रकाशम् ।
 स्थाहनपादसङ्कोचात् वामपादप्रसारात् ।
 प्रत्यालीढः मिति प्रोक्तमालीढः तदिपर्यायात् ।
 तुर्यं पादश्यगं यत्र समपादसुदाहृतम् ।
 वितस्थलनिरतं पादश्यगं वेशाखसुचितं ।
 मण्डलाकारप्रापाभावां मण्डलं स्थानमीरितम् ।”
 इति शब्दरत्नावली ।
 (यथा च यादवः ।
 “स्थानानि धन्विनां प्रच तत्र वेशाखमस्त्रियाम् ।
 वितस्थलनिरते पादौ मण्डलं तोरणाकृतौ ।
 समानौ स्थात् समपदमालीढः प्रदमयतः ।
 दक्षिणं वाममालुक्त्य प्रत्यालीढः विपर्ययः ॥”)
 अश्रिते, चि । इति मेदिनौ । ८, १२ ।
 प्रत्याशा, क्लौ, (प्रति किञ्चित् वस्तु जच्छैकत्वं
 चा समन्तान् अश्रुते आपोतीति । प्रति+आ+
 अश्+वच् । तत्पात्र ।) आकाङ्क्षा । यथा,
 ग्रान्तिप्रतकै ।
 “स्फूर्ण्यत्वं मरोचिकासु पशुवत् प्रत्याश्या
 धावति ॥”
 प्रत्यासः, चि, (प्रति+आ+सदृ+त्वः ।) निकटवस्तौ । इति जटाधरः । (यथा, प्रवोध-
 चन्द्रीहृदये २ अङ्के ।
 “आयं! प्रत्यासमो महाराजः । तप्रतुप्रदगम-
 ने त्रूपं भावायतामार्यं ॥”)
 प्रत्यासरः, पुं, (प्रत्यासियते इति । प्रति+आ+
 वच्+क्षदोरेप ।) ३ । ३ । ५७ । इत्यप् ।
 सैन्यष्टः । इति शब्दरत्नावली ।
 प्रत्यासारः, पुं, (प्रत्यासियते इति । प्रति+आ+
 वच्+वच् ।) वृहृस्य पचाङ्गाः । वृहृस्य
 पचाहृहाननरम् । तत्पर्यायः । वृहृप्राण्यः २ ।
 इत्यमरभरतै ।

प्रत्यपत्था

प्रत्याहरणं, क्लौ, (प्रति+आ+हृ+भावे ल्युट् ।)
 प्रत्याहारः । इति शब्दरत्नावली ॥
 प्रत्याहारः, पुं, (प्रति+आ+हृ+भावे ल्युट् ।)
 स्वस्विवेभ्य इन्द्रियार्थयम् । तत्पर्यायः ।
 उपादानम् २ । इत्यमरः । प्रत्याहरणम् ३ । इति
 शब्दरत्नावली । स च योगाङ्गविशेषः । यथा,
 “प्रत्याहारस्तकं च प्राणायामस्त्रौयकः ।
 समाधिधारणं धारां वड़ङ्गी योगसंयहः ।”
 इति तटीकार्या भरतः ।
 प्रत्याहारमाह ।
 “शब्दादिवनुरक्तानि नियमाद्याग्नि योगविन् ।
 कुर्याचित्तान्तकारीया प्रत्याहारप्रसायतः ॥”
 इति विष्णुपुराणे ४ अंशे ७ वाच्यायः ।
 अपि च ।
 “इन्द्रियामीन्द्रियार्थ्यः समाहृत्य श्वतो हि सः ।
 मनसा सह उड्डये च प्रत्याहरेतु संस्थितः ।”
 इति गारुडे २४० अध्यायः ।
 (यथा च पातञ्जले साधनयादे ।
 “यमनियमामनप्राणायामप्रत्याहारधारणा-
 धानसमाधयोद्यावङ्गानि ॥” २८ ।
 “स्वस्विषयसंप्रयोगाभावे चित्तस्वरूपामुकार-
 इन्द्रियाणि प्रत्याहारः ॥” ५४ ॥)
 अत्येव वहृनौ यहम् । यथा, अच् इति
 द्वाक्षरेण सञ्चरन्नामी यहम् । इति भरतः ।
 प्रतुर्गतिः, ल्लौ, (प्रतिवचनमिति । प्रति+वच्+
 भावे क्लिन् । प्रतिवृप्ता उक्तिरिति वा ।) प्रतु-
 गतरम् । इति शब्दरत्नावली ।
 प्रतुर्गत, च, (प्रति च उत च इति दनः ।) वैप-
 रीयम् । यथा । उधादिवाच्यं तु च नियामकं
 प्रमाणाभावात् प्रतुर्गत फलश्रुतेगं फलोद्धक-
 मिति । इति तिथादितत्त्वे जम्बादृमीप्रकरणम् ।
 (यथा मार्कंखेये । ६५ । २० ।
 “विहिताकरणात् पुभिरसङ्किः क्रियते तु यः ।
 संयमो सुक्तये सोऽन्ते प्रतुर्गताधोगतिप्रदः ॥”)
 प्रतुर्गतकमः, पुं, (प्रतुर्गतकममिति । प्रति+उत+
 कम+वच् ।) प्रवानप्रयोगजागृकूलप्रयो-
 जनातुष्टानम् । तत्पर्यायः । प्रयोगार्थः २ ।
 इत्यमरः । प्रकृष्टयोगः । इति केचित् । प्रकृष्ट-
 युहार्षसुपक्रमः प्रयोगः तद्वाच्यः । इति केचित् ।
 प्रयोगो युहं तदभियं इति केचित् । प्रतुर्ग-
 तकमो युहार्ष इति भागुरिः । युहार्षं प्रथमा-
 कानिः । इत्यपरे । कम्भारमे प्रथमयुक्तिः
 प्रयोगः । इत्यपरे । इति भरतः ।
 प्रतुर्गतकानिः, क्लौ, (प्रति+उत+कम+क्लिन् ।)
 प्रतुर्गतकमः । इत्यमरटौकार्या ज्वरस्त्रामी ।
 प्रतुर्गतरम्, क्लौ, (प्रतिरूपसुत्तरम् ।) उत्तरं प्रति
 उत्तरम् । यथा । ममेयं भूमिः क्रमागतव्यात्
 इति वायुते ममेयं भूमिर्वर्षयोपस्त्रुत्यान-
 त्वात् इति प्रतुर्गतरम् । इति यत्वहारतत्त्वम् ।
 प्रतुर्गत्यानं, क्लौ, (प्रति+उत+वच्+वच् ।)
 ग्राम्यानम् । गात्रोत्यानम् ।